

χαμαλίκια

χαμαλίκια, η, ουσ. [<χαμαλίκι]. **1.** είδος σαμαριού ή μαξιλαριού παραγεμισμένο με άχυρα που το κρεμούσε ο χαμάλης στην πλάτη του χάρη σε δυο μεγάλες θηλιές που υπήρχαν αριστερά δεξιά από όπου περνούσε τα μπράτσα του, για να μεταφέρει τα βαριά αντικείμενα: «αν δεν είχε τη χαμαλίκια στην πλάτη του, θα πληγώνονταν κάθε τόσο από τα διάφορα βάρη που κουβαλάει». **2.** το χαμαλίκι (βλ. λ.).

- τον παίρνω χαμαλίκια, τον μεταφέρω πάνω στην πλάτη μου: «επειδή στραμπούλιξε το πόδι του τον πήρα χαμαλίκια μέχρι το πλησιέστερο φαρμακείο». Συνών. τον παίρνω καβαλίκια.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας